

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 11

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 ianuarie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 175 din 4 noiembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 1 lit. d), art. 361 alin. 1 lit. d) și ale art. 385 ¹ alin. 1 lit. c) și d) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 45/1993 și prin Legea nr. 141/1996, ale art. II din Legea nr. 153/1998 pentru modificarea și completarea Legii Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993 și ale art. 25 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 56/1993, modificată și completată prin Legea nr. 153/1998		153/1999. — Ordin al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap privind înființarea comisiilor de expertiză medicală a persoanelor cu handicap.....	9-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
152/1999. — Ordin al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap privind plata drepturilor salariale pentru asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav și a transportului în comun pentru persoanele cu handicap și pentru asistenții personali care beneficiază de aceasta conform legii	1-5	ACTE ALE CONSILIULUI DE ASOCIERE DINTRE COMUNITĂȚILE EUROPENE ȘI STATELE MEMBRE ALE ACESTORA, PE DE O PARTE, ȘI ROMÂNIA, PE DE ALTĂ PARTE	
	6-9	2/99/1999. — Decizie pentru adoptarea reglementărilor necesare în vederea aplicării prevederilor art. 64 paragrafele 1(i), (ii) și 2 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, precum și a reglementărilor necesare în vederea aplicării prevederilor art. 9 paragrafele 1(1), (2) și 2 din Protocolul nr. 2 privind produsele C.E.C.O., anexă la acord....	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 175**

din 4 noiembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 1 lit. d), art. 361 alin. 1 lit. d) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) și d) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 45/1993 și prin Legea nr. 141/1996, ale art. II din Legea nr. 153/1998 pentru modificarea și completarea Legii Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993 și ale art. 25 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 56/1993, modificată și completată prin Legea nr. 153/1998

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 1 lit. d), ale art. 361 alin. 1 lit. d) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) și d) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 45/1993 și prin Legea nr. 141/1996, ale art. II din Legea nr. 153/1998 pentru modificarea și completarea Legii Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993 și ale art. 25 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 56/1993, modificat și completat prin Legea nr. 153/1998, excepție ridicată de Dumitru Drăghin, Ghiță Grigorie și Ionel Zorilă în Dosarul nr. 2.954/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă Dumitru Drăghin, asistat de avocat Gheorghe Dediu, consilier juridic locotenent-colonel Bujorel Florea, pentru Ministerul Apărării Naționale și pentru Spitalul Militar Central, precum și Ghiță Grigorie, Ionel Zorilă, Petru Cobzac, Eugen Oprea, Marin Stroe, Gheorghe Popovici, Constantin Copăcianu, Gheorghe Popa, Constantin Stanciu, Maria Stan, Ioana Ispas, Ștefan Ungureanu, Ionel Dumitru, Cristian Huza, Corneliu Socoteanu, Dumitru Țoqui, Maria Gheorghe, Octavian Antonescu, Vasile Samoilă, Gherghina Popescu, Aurel Nastalin și Elena-Olimpia Petrescu, lipsind celelalte părți față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției, Dumitru Drăghin, solicită admiterea excepției, considerând că textele de lege criticate contravin prevederilor art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților, constituind un tratament diferit și nejustificat față de inculpați și o necorelare între modificările procedurii penale și cele de ordin structural, fiind desființată calea de atac a apelului pentru o anumită categorie de persoane. Acesta se referă la Decizia nr. 60/1993 a Curții Constituționale și consideră că, potrivit art. 16 din Constituție, inculpații nu pot fi privați de calea de atac a apelului. Mai arată că în speță inculpatul pe care îl apără este privat nu numai de exercitarea căii de atac a apelului, dar, având gradul de general, este lipsit și de dreptul de a fi judecat, cel puțin în primă instanță, de o instanță militară. Acest lucru se impune cu atât mai mult cu cât cauza dedusă judecării privește în mod concret aspecte militare (de ordin, de executare), specifice științei militare. El arată

că este nelogic ca salariații civili să fie judecați de instanțe militare, iar generalii, pentru infracțiuni grave ce implică, în esență, cunoașterea de către judecători a științei militare, să fie judecați de o instanță formată din judecători civili, fie chiar de la Curtea Supremă de Justiție. În final, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Ghiță Grigorie solicită, de asemenea, admiterea excepției, fiind de acord cu argumentele expuse de avocatul Gheorghe Dediu.

Ionel Zorilă arată că nu mai are nimic de adăugat și, pentru argumentele deja prezentate, solicită admiterea excepției.

Consilier juridic locotenent-colonel Bujorel Florea, reprezentantul Ministerului Apărării Naționale și al Spitalului Militar Central, solicită admiterea excepției, apreciind că textele legale criticate sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților și celor ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, din legea fundamentală. Conform acestor texte generalii, senatorii și deputații, fiind judecați pentru săvârșirea unor infracțiuni de Curtea Supremă de Justiție, în primă instanță, sunt privați de un grad de jurisdicție. Acesta arată că aceleași categorii de persoane nu beneficiază, în urma modificărilor aduse Legii nr. 56/1993 prin Legea nr. 153/1998, de dreptul de a fi judecați de o instanță militară, încălcându-se astfel prevederile art. 16 din Constituție. Mai arată că judecarea lor de către o instanță militară nu constituie un privilegiu, fiind nelogic ca alți salariați civili ai Ministerului Apărării Naționale să fie judecați de instanțe militare, iar generalii să fie judecați de instanțe civile.

Celelalte părți prezente, fiind întrebate pe rând, declară că sunt de acord ca punctul lor de vedere să fie expus de Eugen Oprea.

Având cuvântul, Eugen Oprea solicită respingerea excepției ca nefondată, ridicarea excepției de neconstituționalitate fiind de fapt o posibilitate pentru inculpați de a amâna judecarea în fond a cauzei, tergiversarea având ca scop împlinirea termenului de prescripție de 12 ani și exonerarea lor de răspundere penală. De asemenea, arată că inculpații sunt vinovați de moartea copiilor lor și singura pretenție pe care o au părțile civile este pedepsirea celor vinovați.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată. În acest sens se referă la Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1/1994, prin care s-a statuat că liberul acces la justiție nu înseamnă accesul la toate gradele și structurile judecătorești, ci asigurarea accesului, în condiții de egalitate, la drepturile procedurale, putând fi stabilite reguli diferite pentru categorii diferite de persoane. Consideră că nu sunt încălcate nici prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în interpretarea Curții Europene

a Drepturilor Omului, pentru că noțiunea *proces echitabil* este privită din punct de vedere al „egalității armelor“, respectiv al existenței aceluiași condiții de exercitare a căilor de atac. Or, din acest punct de vedere există proces echitabil pentru că atât Ministerul Public, părțile civile, cât și inculpații au dreptul la exercitarea aceluiași căi de atac prevăzute de lege. De asemenea, consideră că nu a fost încălcat nici alin. 2 al art. 2 din Protocolul nr. 7 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru că în recurs se face un control judiciar amănunțit, examinându-se atât aspectele de fapt, cât și cele de drept, recursul având, în acest caz, un efect devolutiv. Referitor la art. 11 din Legea nr. 153/1998 arată că acesta nu aduce atingere nici unui principiu constituțional, deoarece nu face nici o discriminare și nu încalcă principiul liberului acces la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 1999, pronunțată în Dosarul nr. 2.954/1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor: art. 29 pct. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, potrivit căruia Curtea Supremă de Justiție judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de mareșali, amirali, generali; art. 361 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 45/1993, conform căruia nu pot fi atacate cu apel sentințele pronunțate de Secția penală și de Secția militară ale Curții Supreme de Justiție; art. 385¹ alin. 1 lit. c) și d) din Codul de procedură penală, modificat prin Legea nr. 45/1993 și prin Legea nr. 141/1996, text care prevede că pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de curțile de apel și de Curtea Militară de Apel și, respectiv, sentințele pronunțate de Secția penală și de Secția militară ale Curții Supreme de Justiție; art. 11 din Legea nr. 153/1998 pentru modificarea și completarea Legii Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, conform căruia procesele aflate pe rolul Secției militare a Curții Supreme de Justiție la data intrării în vigoare a acestei legi vor fi judecate de Secția penală a Curții; art. 25 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 56/1993, modificată și completată prin Legea nr. 153/1998, text conform căruia, în primă instanță, Curtea Supremă de Justiție judecă procesele penale privind pe mareșali, amirali și generali. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dumitru Drăghin, Ghiță Grigorie și Ionel Zorilă.

Autorii excepției consideră că dispozițiile legale menționate sunt contrare prevederilor constituționale cuprinse în: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi; art. 21 privind accesul liber la justiție; art. 125 referitor la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești; art. 128 referitor la folosirea căilor de atac. De asemenea, aceste texte legale sunt considerate contrare prevederilor art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi referitoare la unicitatea și egalitatea justiției pentru toți. Se mai susține că textele legale criticate aduc atingere drepturilor inculpaților sub două aspecte:

a) privarea lor de dreptul de a exercita toate căile de atac prevăzute de lege;

b) privarea inculpaților care au calitatea de militar de dreptul de a fi judecați de o instanță militară.

Cu privire la privarea de o cale de atac, în motivarea excepției se arată că, potrivit art. 361 și 385¹ din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 45/1993 și prin Legea nr. 141/1996, cu referire la art. 29 din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 45/1993, sentința nu poate fi atacată

decât cu recurs, în condițiile art. 29 pct. 2 lit. c) din același cod, fiind exclusă calea de atac a apelului. Inculpatul Dumitru Drăghin, fiind judecat în primă instanță de Curtea Supremă de Justiție, datorită calității sale de general, este privat de dreptul la calea de atac a apelului. În continuare autorii excepției consideră că această excepție de la calea de atac a apelului pe criteriul competenței personale constituie o discriminare contrară principiului egalității cetățenilor în fața legii, în raport cu prevederile art. 16 din legea fundamentală. Se invocă și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, prin care s-a decis, cu privire la accesul liber la justiție, că este de competența legiuitorului să instituie reguli speciale de exercitare a drepturilor procesuale, fără ca prin aceasta să se încalce dreptul constituțional, câtă vreme se asigură posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a se adresa liber justiției. De asemenea, în motivarea excepțiilor se face referire și la Decizia Curții Constituționale nr. 60 din 14 octombrie 1993, prin care s-a statuat că este neconstituțională dispoziția legală care exclude de la dreptul de a folosi căile de atac o categorie de salariați din același domeniu de activitate, în timp ce pentru ceilalți este recunoscut acest drept. Autorii excepției consideră că instituirea unui tratament diferit în privința folosirii căilor de atac nu poate fi expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, cu respectarea principiului egalității cetățenilor în fața legii. Se mai susține că restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți este admisă de Constituție prin art. 49, numai dacă se face prin lege și numai dacă se impune din necesitatea apărării anumitor valori, dar nu poate fi bazată pe calitatea persoanei. De aceea, se susține în continuare în motivarea excepției, excluderea căii de atac a apelului pentru anumite categorii de cetățeni, excludere determinată de calitatea acestora, în procesele penale, prin încălcarea principiului egalității, atrage, în opinia autorităților excepției, neconstituționalitatea art. 29 pct. 2 lit. a), art. 361 alin. 1 și a art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală.

Cu privire la art. 11 din Legea nr. 153/1998 se susține că acesta încalcă principiul constituțional al egalității, deoarece o anumită categorie de militari nu mai beneficiază de dreptul de a fi judecați de o instanță militară, deși cauzele deduse judecătii au un caracter militar, iar actul de acuzare se întemeiază pe încălcări ale regulamentelor și științei militare, ale căror cunoaștere și aplicare presupun o pregătire specială.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, instanța arată că aceasta este neîntemeiată sub toate aspectele, astfel:

a) Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 1 lit. d) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, considerate de autorii excepției ca fiind contrare prevederilor art. 16, 21, 125 și 128 din Constituție, deoarece privează pe inculpat de dreptul la calea de atac a apelului, instanța invocă soluția adoptată prin Decizia nr. 16 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, prin care Curtea Constituțională a respins o excepție similară, și anume cea privind neconstituționalitatea art. 29 pct. 2 lit. a), a art. 361 alin. 1 lit. c) și a art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, considerente și soluție pe care instanța le consideră aplicabile și în speță.

b) Cu privire la excepția de neconstituționalitate a art. 11 din Legea nr. 153/1998 instanța consideră, de asemenea, că este nefondată, susținând că nu constituie o încălcare a unor drepturi constituționale faptul că legiuitorul a apreciat că anumite fapte penale comise de o anumită categorie de militari trebuie să fie judecate de instanțe civile și nu de cele militare, din moment ce în cauză judecata se face

după aceleași norme de procedură, cu respectarea tuturor drepturilor procesuale, indiferent de calitatea subiectului.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a formula și a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că excepția de neconstituționalitate privind art. 29 pct. 1 lit. d), art. 361 alin. 1 lit. d), art. 385¹ alin. 1 lit. c) și d) din Codul de procedură penală, art. II din Legea nr. 153/1998 și art. 25 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 56/1993, republicată, în raport cu art. 16, 21, 125 și 128 din Constituție, este neîntemeiată. În acest sens se invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 prin care s-a statuat că nu este contrară principiului egalității, consacrat în art. 16 alin. (1) din Constituție, instituirea unor reguli speciale, inclusiv în privința căilor de atac, câtă vreme se asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea acestora. Principiul egalității nu exclude, ci presupune soluții diferite pentru situații deosebite. De asemenea, se face referire și la Decizia nr. 16 din 9 februarie 1999 prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 29 pct. 2 lit. a), a art. 361 alin. 1 lit. c) și a art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, reținând că legiuitorul constituțional sau cel ordinar a stabilit, prin dispoziții constituționale ori legale, regimuri diferite în raport cu natura unor autorități și cu atribuțiile acestora. S-a statuat, de asemenea, că în considerarea unor situații deosebite legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, precum și modalități diferite de exercitare a drepturilor procesuale, accesul liber la justiție neînsemnând accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, soluție ce decurge din chiar dispozițiile constituționale invocate, și anume art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“. Se mai arată că în art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se prevede un dublu grad de jurisdicție. Guvernul reține ca fiind neîntemeiată și critica adusă prevederilor art. II din Legea nr. 153/1998, conform căruia de la data publicării legii modificatoare procesele aflate pe rolul Secției militare a Curții Supreme de Justiție vor fi judecate de Secția penală a Curții, deoarece acest text legal nu încalcă nici unul dintre principiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 pct. 1 lit. d), ale art. 361 alin. 1 lit. d) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) și d) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 45/1993 și prin Legea nr. 141/1996, dispozițiile art. II din Legea nr. 153/1998 pentru modificarea și completarea Legii Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993 și ale

art. 25 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 56/1993, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 153/1998.

Art. 29 pct. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 45/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 1 iulie 1993, are următorul cuprins: „*Curtea Supremă de Justiție judecă în primă instanță: [...] d) infracțiunile săvârșite de mareașali, amirali și generali.*“

Art. 361 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 45/1993, are următoarea redactare: „*Sentințele pot fi atacate cu apel. Nu pot fi atacate cu apel: [...] d) sentințele pronunțate de Secția penală și Secția militară ale Curții Supreme de Justiție.*“

Textul art. 385¹ alin. 1 lit. c) și d), astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 45/1993 și prin Legea nr. 141/1996, prevede că „*Pot fi atacate cu recurs: [...] c) sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel; d) sentințele pronunțate de Secția penală și Secția militară ale Curții Supreme de Justiție.*“

Aceste prevederi legale sunt considerate neconstituționale de autorii excepției, în raport cu dispozițiile art. 16, 21, 125 și 128 din Constituție, precum și cu prevederile art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru că limitează liberul acces la justiție și încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări, prin lipsirea unor categorii de justițiabili de dreptul de acces la calea de atac a apelului.

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea reține că, în privința criticii referitoare la liberul acces la justiție, Plenul Curții Constituționale a statuat prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994 că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se îndeplinește actul de justiție. S-a considerat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit căruia „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“, și din cele ale art. 128 din Constituție, în conformitate cu care „*Împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*“. În considerentele aceleiași decizii se reține că nu poate fi exclusă de la exercițiul drepturilor procesuale nici o categorie de persoane sau grup social. S-a mai statuat însă că, în considerarea unor situații deosebite, legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, astfel încât liberul acces la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut la art. 16 din Constituție, Curtea Constituțională reține că legiuitorul poate stabili regimuri diferite de judecată și de exercitare a căilor de atac pentru militarii care au calitatea de demnitar în raport cu ceilalți militari. Un astfel de regim special este prevăzut pentru infracțiunile săvârșite de senatori, deputați, membri ai Guvernului, mareașali, amirali și generali, precum și de alte categorii de demnitari. În aceste cazuri trebuie însă să se aibă în vedere și dispozițiile art. 385⁶ alin. 3 din Codul de procedură penală, conform căruia „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 385⁹, iar instanța este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele*“.

Examinând excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale și sub aspectul concordanței lor cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces

echitabil, Curtea constată că de fapt textul invocat nu se referă la căile de atac. O astfel de referire se găsește însă în Protocolul nr. 7 la convenție, care prevede la pct. 1 dreptul la folosirea căilor de atac, iar la pct. 2 precizează că acest drept poate face obiectul unor restrângeri prin lege, între altele în cazul în care cel în cauză a fost judecat în primă instanță de cea mai înaltă jurisdicție. Așa fiind, dispozițiile legale criticate, care prevăd dreptul la un dublu grad de jurisdicție, nu pot fi considerate ca fiind contrare Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și prin Decizia nr. 33 din 4 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 7 mai 1999.

Dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate al Curții Constituționale, care, prin Decizia nr. 16 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, examinând și constituționalitatea art. 29 pct. 2 lit. a) și a art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, a respins excepția ca fiind neîntemeiată, în raport cu aceleași principii și prevederi ale legii fundamentale cuprinse în art. 16, 21, 125 și 128, precum și în raport cu prevederile art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În considerentele acestei decizii Curtea a statuat că „liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale, pentru situații deosebite, și implică existența unor proceduri unice chiar și pentru situații deosebite, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac“. S-a considerat, de asemenea, că egalitatea cetățenilor nu este încălcată în aceste cazuri „cât timp se asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, principiul egalității neînsemnând uniformitate“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, aceste considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, urmând ca excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 29 pct. 1 lit. d), ale art. 361 alin. 1 lit. d) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) și d) din Codul de procedură penală să fie respinsă.

În privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. 1 lit. b) din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, cu modificările aduse prin Legea nr. 153/1998, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 8 februarie 1999, Curtea Constituțională constată că această excepție este, de asemenea, neîntemeiată. Textul de lege menționat reproduce

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 1 lit. d), ale art. 361 alin. 1 lit. d) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) și d) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 45/1993 și prin Legea nr. 141/1996, a dispozițiilor art. II din Legea nr. 153/1998 pentru modificarea și completarea Legii Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993 și ale art. 25 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 56/1993, modificată și completată prin Legea nr. 153/1998, excepție ridicată de Dumitru Drăghin, Ghiță Grigorie și Ionel Zorilă în Dosarul nr. 2.954/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

prevederile art. 29 pct. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, conform cărora Curtea Supremă de Justiție judecă în primă instanță procesele penale și alte cauze prevăzute de lege privind pe mareșali, amirali și generali. Aceste dispoziții legale nu contravin principiilor constituționale invocate de autorii excepției și care sunt cuprinse în prevederile art. 16, 21, 125 și 128 din legea fundamentală, ci, dimpotrivă, sunt în deplină concordanță cu acestea. Astfel cum s-a arătat anterior, conform art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“. Autoritatea legislativă are deci competența exclusivă de a stabili procedura de judecată. Nu au fost încălcate nici prevederile art. 128 din Constituție, conform cărora „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*“, și aceasta deoarece, în condițiile legii (Codul de procedură penală), autorii excepției pot exercita calea de atac a recursului. În acest caz, conform art. 385⁶ alin. 3, fiind declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, recursul nu este limitat la motivele de casare prevăzute la art. 385⁹, iar instanța este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și a cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele.

Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 153/1998 pentru modificarea și completarea Legii Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, text legal în temeiul căruia de la data publicării legii modificatoare procesele aflate pe rolul Secției militare a Curții Supreme de Justiție vor fi judecate de Secția penală a acelei curți, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece nu se poate susține că textul ar încălca principiile egalității în drepturi, al accesului liber la justiție ori principiul realizării justiției de instanțele judecătorești stabilite de lege. Textul legal este necesar pentru că era firesc ca, în condițiile în care prin Legea nr. 153/1998 a fost desființată Secția militară a Curții Supreme de Justiție, procesele aflate pe rolul acelei secții, având exclusiv caracter penal, să fie judecate de Secția penală a Curții Supreme de Justiție.

Nu este justificată nici susținerea referitoare la încălcarea „dreptului autorilor excepției care au calitatea de militari de a fi judecați de o instanță militară“, pentru că acest drept nu este prevăzut în Constituție și nici în Codul de procedură penală, legiuitorul având competența în exclusivitate de a stabili procedura de judecată, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție.

Criticele de neconstituționalitate fiind neîntemeiate sub toate aspectele, excepția urmează să fie respinsă pentru considerentele expuse.

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SECRETARIATUL DE STAT
PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

ORDIN

privind plata drepturilor salariale pentru asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav și a transportului în comun pentru persoanele cu handicap și pentru asistenții personali care beneficiază de aceasta conform legii

Secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap, având în vedere:

— Hotărârea Guvernului nr. 1.100/1990;

— Hotărârea Guvernului nr. 939/1997 privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap;

— Regulamentul de organizare și funcționare a Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap, aprobat prin Ordinul secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap nr. 120/1998, emite următorul ordin:

Art. 1. — În temeiul art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, începând cu data de 1 ianuarie 2000 plata drepturilor salariale pentru asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav și a transportului în comun pentru persoanele cu handicap și pentru asistenții personali care beneficiază de aceasta conform legii se preia de către consiliile locale în a căror circumscripție teritorială aceștia își au domiciliul.

Art. 2. — Pentru a asigura corecta aplicare a prevederilor art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap vor comunica în scris consiliilor locale în a căror circumscripție teritorială își are domiciliul persoana cu handicap grav următoarele: numele și prenumele acesteia, numele și prenumele asistentului personal și cuantumul salariului lunar convenit acestuia, precum și lista cuprinzând persoanele care beneficiază de gratuitatea transportului în comun.

Art. 3. — Inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap vor închide carnetele de muncă ale asistenților personali, persoanele fiind considerate transferte în interesul serviciului. Această închidere se face la data de 31 decembrie 1999.

Art. 4. — Consiliile locale vor încheia contracte de muncă începând cu data de 1 ianuarie 2000, cu avizul prealabil al inspectoratelor de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap, pentru asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav.

Art. 5. — Pentru completarea sumelor ce reprezintă plata drepturilor salariale cuvenite asistenților personali și a transportului în comun inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap vor solicita consiliilor locale situații privind sumele necesare. Sumele se decontează din Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, în baza convențiilor încheiate între consiliile locale în a căror circumscripție teritorială își au domiciliul persoanele cu handicap și inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap, conform modelului prezentat în anexa nr. 1.

Art. 6. — Lunar, inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap prezintă Direcției Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap din cadrul Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap situațiile privind sumele necesare solicitate de consiliile locale. Convențiile sunt vizate de contabilul-șef al inspectoratului de stat teritorial pentru persoanele cu handicap.

Art. 7. — Comunicarea în scris către consiliile locale, la care face referire art. 2, cuprinde și modelul de anchetă socială agreat de inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap, conform anexei nr. 2. Sarcina de a efectua anchetele sociale și de a întocmi referatul social revine consiliilor locale, prin intermediul serviciilor specializate.

Art. 8. — Direcțiile de specialitate din cadrul Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap, precum și inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap
dr. **Gabriela Popescu,**
secretar de stat

CONVENȚIE
încheiată astăzi

între:

Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap, prin Inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap din, cu sediul în, telefon....., codul fiscal nr., contul nr., deschis la, reprezentat de,

și

Consiliul Local, cu sediul în, telefon, codul fiscal nr., contul nr., deschis la, reprezentat de

CAPITOLUL I
Obiectul convenției

Art. 1. — Prezenta convenție are ca obiect asocierea părților menționate, în vederea plății salariilor asistenților personali și a transportului urban.

Art. 2. — Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap, prin Inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap din, reprezentat de, alocă consiliului local în anul suma în valoare de lei din Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, pentru asigurarea cheltuielilor de

Art. 3. — Consiliul Local, reprezentat de, alocă în anul suma în valoare de lei din bugetul local, pentru asigurarea cheltuielilor de

CAPITOLUL II
Drepturile și obligațiile părților

A. Drepturile și obligațiile Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap

Art. 4. — Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap, prin Inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap din, are următoarele obligații:

- a) să aloce lunar sumele stabilite la art. 2 din prezenta convenție;
- b) să acorde asistență tehnică de specialitate în desfășurarea și realizarea programelor de servicii sociale

Art. 5. — Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap are dreptul să coordoneze și să controleze gestionarea sumelor alocate.

Art. 6. — Plata sumelor se realizează prin virament bancar, din contul Inspectoratului de stat teritorial pentru persoanele cu handicap nr. în contul Consiliului Local nr.

B. Drepturile și obligațiile Consiliului Local

Art. 7. — Consiliul Local..... are următoarele obligații:

- a) să prevadă în bugetul local sumele prevăzute la art. 3 din prezenta convenție;
- b) să plătească la începutul fiecărei luni, din contul consiliului local nr., salariile asistenților personali și transportul în comun pentru persoanele cu handicap, pentru luna anterioară.

Art. 8. — Consiliul local are dreptul să verifice modul de gestionare a sumelor alocate de la bugetul local.

CAPITOLUL III
Încetarea convenției

Art. 9. — Convenția încetează atunci când una dintre părți nu respectă clauzele prevăzute de aceasta, în următoarele cazuri:

- a) una dintre părți nu alocă la termen sumele stabilite;
- b) sumele nu au fost utilizate în scopul pentru care au fost alocate;
- c) nu sunt prezentate la termenul stabilit rapoartele de activitate intermediare și finale;
- d) este împiedicată verificarea actelor financiar-contabile;
- e) prin acordul scris al tuturor părților.

CAPITOLUL IV
Clauze speciale

Art. 10. — Modificarea prezentei convenții se poate face cu acordul părților, prin act adițional.

Art. 11. — Convenția se încheie pe o perioadă de un an, cu posibilitatea prelungirii, dacă nici una dintre părți nu o denunță în scris cu cel puțin 30 de zile înainte de expirare.

Art. 12. — Toate neînțelegerile apărute între părți în legătură cu interpretarea și executarea prezentei convenții vor fi soluționate de Curtea de Apel*) — Secția contencios administrativ.

Art. 13. — Nerespectarea prevederilor prezentei convenții de către părți atrage răspunderea civilă și, după caz, penală.

Art. 14. — Prezenta convenție s-a încheiat în 3 (trei) exemplare.

SECRETARIATUL DE STAT
PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

CONSILIUL LOCAL

Reprezentant,

Reprezentant,

*) Se va completa, după caz, cu datele corespunzătoare, în funcție de curtea de apel în a cărei rază jurisdicțională se află centrul respectiv.

ANEXA Nr. 2

CONSILIUL LOCAL
Județul

REFERAT SOCIAL

privind situația doamnei (domnului):
cu domiciliul în

I. Investigația socială

În urma anchetei sociale din data de privind pe,
cu domiciliul în, născut la data de/...../.....
în localitatea, posesor al buletinului/cărții de identitate/certificatului de naștere
seria nr., cod numeric personal, eliberat
de, familia de origine, care solicită internarea într-o unitate
de asistență socială

Relațiile cu familia de origine:

Descrierea familiei (numele/gradul de rudenie/vârsta/ocupația)

Descrierea relației cu membrii familiei sau cu susținătorii legali.....

Relațiile cu vecinii:

(din declarațiile petentului și ale vecinilor, referitoare la acestea)

Relațiile cu familia proprie:

Descrierea familiei (numele/gradul de rudenie/vârsta/ocupația)

Locuința:

Domnul/Doamna, în vârstă deani, posesor/pose-
soare al/a buletinului/cărții de identitate/certificatului de naștere seria nr.,
cod numeric personal, locuiesc:

a) singur/singură;

b) împreună cu.....

în locuință (descrierea locuinței: casă/apartament; tipul de proprietate: de stat/particulară; folosința:
exclusivă/în comun; gradul de confort, numărul camerelor, dependențe, igienă, electricitate etc.)

Situația materială (situația financiară/sursele de venit, ajutoarele familiale):

.....

Anamneza:

.....

Starea sănătății (boli cronice, psihice, alcoolism, tulburări de comportament etc., conform certificatelor medicale și declarațiilor petentului/dacă există certificat de persoană cu handicap):

.....

Situația educativă/profesională (studiile, profesia, locul de muncă):

.....

II. Diagnoza socială (problemele principale cu care se confruntă petentul):

Sănătate

Igienă.....

Materiale.....

Relaționale.....

Educaționale.....

III. Concluzii (descrierea intervențiilor anterioare în rezolvarea cazului, recomandări pentru terapia socială):

.....

Solicitant,

.....

Asistent social,

.....

SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

O R D I N

privind înființarea comisiilor de expertiză medicală a persoanelor cu handicap

Secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap,
 având în vedere:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.100/1990;
- Hotărârea Guvernului nr. 939/1997 privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap;
- Regulamentul de organizare și funcționare a Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap, aprobat prin Ordinul secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap nr. 120/1998, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) În temeiul art. 22—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, se înființează, la nivel județean și la nivelul sectoarelor municipiului București, comisii de expertiză medicală a persoanelor cu handicap, denumite în continuare *comisii*.

(2) Comisiile sunt în coordonarea Comisiei superioare de expertiză medicală a persoanelor cu handicap.

(3) Aceste comisii funcționează în cadrul inspectoratelor de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap.

Art. 2. — Comisiile sunt alcătuite din:

- un președinte, medic de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, angajat prin concurs de

inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap, cu normă întreagă;

- 2 membri, dintre care un medic specialist de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, desemnat de oficiul județean de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, și un medic desemnat de inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap;

- un membru desemnat de organizațiile neguvernamentale care sunt reprezentative prin activitatea în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap în județul respectiv sau în municipiul București;

— un secretar, cadru mediu, angajat prin concurs de inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap.

Art. 3. — (1) Pentru buna desfășurare a activității comisiile pot încheia contracte de colaborare cu medicii de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă și cu medicii de diferite specialități din județe sau din sectoarele municipiului București.

(2) Aceștia sunt retribuiți din Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap.

(3) Medicii de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă emit avize către comisia județeană sau a sectorului municipiului București, conform modelului-tip prezentat în anexa nr. I.

Art. 4. — (1) Comisiile de expertiză medicală a copiilor cu handicap, prevăzute la art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, sunt actualele comisii de diagnostic și triaj, constituite în baza Ordinului secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap nr. 245/1992.

(2) Ele sunt preluate prin protocol de Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap de la Ministerul Sănătății și emit avize către comisie.

(3) Cu excepția președintelui și a secretarului comisiei, care sunt angajați cu contract de muncă la Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap, membrii comisiei care eliberează avize vor fi retribuiți pentru activitatea depusă în baza unor contracte de colaborare încheiate cu inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap.

Art. 5. — (1) Comisiile au următoarea componență:

- un medic specialist pediatru;
- un medic specialist psihiatru pentru copii;
- un psiholog,

desemnați de conducerile direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București.

(2) Componența comisiilor este completată cu un psihopedagog desemnat de inspectoratele școlare județene, respectiv al municipiului București.

Art. 6. — Membrii comisiilor prevăzute la art. 22 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 au dreptul la o indemnizație de ședință. Cuantumul lunar al indemnizațiilor de ședință nu poate depăși cuantumul câștigului salarial mediu net comunicat de Comisia Națională pentru Statistică la data stabilirii drepturilor.

Art. 7. — Comisiile constituite în baza art. 22 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 funcționează în cadrul inspectoratului de stat teritorial pentru persoanele cu handicap și sunt în coordonarea Comisiei superioare de expertiză medicală a persoanelor cu handicap, care funcționează pe lângă Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap.

Art. 8. — Comisiile au următoarele atribuții:

a) examinează persoanele care solicită eliberarea unui certificat de persoană cu handicap, analizează documentația medicală, precum și rapoartele de anchetă socială întocmite de organele competente;

b) emit certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială sau, după caz, resping cererea de încadrare. Pentru persoanele cu handicap grav se va specifica pe certificat și faptul că acestea au nevoie de un asistent personal. Respingerea, precum și încadrarea într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială se fac prin certificat, conform modelului-tip prezentat în anexa nr. II;

c) întocmesc și urmăresc realizarea programului individual de recuperare atât pentru copiii, cât și pentru adulții cu handicap;

d) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de lege, precum și îndrumarea și consilierea persoanelor cu handicap, copii și adulți cu deficiențe neuropsihice, în centre de asistență, recuperare și învățământ special;

e) primesc din teritoriul județului sau al sectorului municipiului București avize privind recomandarea de evaluare, conform anexei nr. I, pe care le examinează la prezentarea persoanei. La fel se procedează și în cazul copiilor, avizele fiind emise de comisiile pentru copii. Comisiile emit, în baza avizelor și a examinării certificatelor medicale, precum și a persoanelor cu handicap, certificate atât pentru copii, cât și pentru adulți. Programul de lucru este adaptat astfel încât o zi sau două pe săptămână să fie rezervate copiilor, în funcție de solicitările din zona de adresabilitate.

Art. 9. — Eliberarea certificatelor este scutită de taxa de timbru, conform art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999.

Art. 10. — Certificatele pot fi contestate în termen de 30 de zile de la comunicarea la Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap, secțiunea pentru adulți și, respectiv, secțiunea pentru copii. Contestația se va soluționa prin decizie, în care se precizează încadrarea sau respingerea cererii de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială, conform modelului-tip prezentat în anexa nr. III, în termen de 45 de zile lucrătoare de la înregistrare la Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap.

Art. 11. — (1) În urma activității zilnice comisiile întocmesc un proces-verbal, conform modelului-tip prezentat în anexa nr. IV, în care se consemnează activitatea desfășurată.

(2) Programul individual de recuperare este întocmit și înmănat persoanei cu handicap, o dată cu certificatul.

Art. 12. — (1) Programul de recuperare este elaborat în scris atât pentru copii, cât și pentru adulți. Acest program cuprinde acțiunile medicale, educative, profesionale și sociale necesare pentru recuperarea, readaptarea, instruirea și reintegrarea socială a persoanei cu handicap. Din analiza datelor din dosarul medical se va decide asupra cazurilor care necesită internarea pentru tratament medical, recuperare prin tratament balnear sau chirurgical.

(2) Susținerea programului de recuperare se face prin protocoale încheiate cu Ministerul Sănătății și cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate privind tratamentul medical, precum și cu Ministerul Educației Naționale privind programul educativ.

(3) Pentru copii programul cuprinde și intervențiile educative, formele de școlarizare recomandate sau forma de pregătire educativă adecvată pentru nevăzători și surdo-muți.

(4) Prin colaborare cu organizațiile neguvernamentale se vor găsi soluții adecvate din punct de vedere social pentru fiecare caz: plasament familial, asigurarea unui îngrijitor la domiciliu.

Art. 13. — (1) Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap are în componență două secțiuni: secțiunea pentru adulți și secțiunea pentru copii.

(2) Secțiunea pentru adulți cu handicap este organizată în cadrul Institutului Național de Studii și Strategii privind Problemele Persoanelor cu Handicap, aflat în coordonarea Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap.

(3) Secțiunea pentru copii cu handicap este organizată în aceleași condiții.

Art. 14. — (1) În temeiul art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 se înființează Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap, care funcționează pe lângă Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap, în cadrul Institutului Național de Studii și Strategii privind Problemele Persoanelor cu Handicap.

(2) Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap coordonează activitatea comisiilor la nivel județean și la nivelul sectoarelor municipiului București.

Art. 15. — (1) Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap — secțiunea pentru adulți cu handicap are următoarea componență:

— un președinte, medic de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, angajat de Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap prin concurs;

— un medic din cadrul Institutului Național de Studii și Strategii privind Problemele Persoanelor cu Handicap;

— un secretar, cadru mediu sanitar, angajat prin concurs de Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap.

Membrii cu caracter nepermanent, care sunt convocați în funcție de nevoile comisiei, sunt:

— un reprezentant al Ministerului Sănătății;

— un reprezentant al Ministerului Muncii și Protecției Sociale;

— un reprezentant al Institutului Național de Expertiză și de Recuperare a Capacității de Muncă;

— un reprezentant al Institutului de Medicină Legală;

— un reprezentant al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap.

(2) Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap — secțiunea pentru copii cu handicap are următoarea componență:

— un președinte, medic specialist pediatru, angajat prin concurs și salarizat de Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap;

— un medic din cadrul Institutului Național de Studii și Strategii privind Problemele Persoanelor cu Handicap;

— un secretar, cadru mediu sanitar, angajat prin concurs, salarizat de Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap.

De asemenea, membrii cu caracter nepermanent sunt:

— un reprezentant al Ministerului Sănătății;

— un reprezentant al Departamentului pentru Protecția Copilului;

— un reprezentant al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap.

(3) Președinții și secretarii celor două comisii lucrează permanent, cu program de lucru zilnic.

Art. 16. — Membrii Comisiei superioare de expertiză medicală a persoanelor cu handicap beneficiază de indemnizație de ședință în condițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999.

Art. 17. — Deciziile emise de Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap pot fi atacate conform Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Art. 18. — Indemnizațiile de ședință se suportă din Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap.

Art. 19. — Președinții și membrii tuturor comisiilor au obligația să respecte actele normative existente în domeniul protecției speciale a persoanei cu handicap. În caz contrar se aplică sancțiunile prevăzute la art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999.

Art. 20. — Conform art. 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, în termen de un an, începând cu data de 1 ianuarie 2000, comisiile vor examina și vor reevalua toate persoanele deținătoare de certificate de persoană cu handicap, care necesită protecție specială.

Art. 21. — Direcțiile de specialitate din cadrul Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap, precum și inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap vor asigura punerea în practică a prevederilor prezentului ordin.

Art. 22. — Anexele nr. I—VI fac parte integrantă din prezentul ordin.

Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap
dr. **Gabriela Popescu**,
secretar de stat

București, 14 decembrie 1999.

Nr. 153.

ANEXA Nr. I

Județul
Localitatea
Unitatea sanitară.....
Nr. data

AVIZ

Subsemnatul dr., în calitate de medic de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, examinând astăzi pe domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în, str. nr., et., ap., județul/sectorul, născut/născută la data de, posesor/pose-soare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., suferind/suferindă de conform Certificatului medical nr. din data de, eliberat de, propun admiterea/respingerea încadrării în gradul de handicap

Prezentul aviz se eliberează pentru a-i servi la Comisia de expertiză medicală a persoanelor cu handicap a județului/sectorului

Prezentul aviz este valabil timp de 30 de zile de la data eliberării.

Medic expert,

dr.

COMISIA DE EXPERTIZĂ MEDICALĂ
A PERSOANELOR CU HANDICAP
Județul

ANEXA Nr. II
Nr. /

CERTIFICAT

de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială

Comisia de expertiză medicală a persoanelor cu handicap, constituită în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999, examinând pe domnul/doamna, fiul/fiica lui și al/a, născut/născută la data de în localitatea, județul, domiciliat/domiciliată în, str. nr., et., ap., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., hotărăște încadrarea/respingerea încadrării în gradul de handicap, cu diagnosticul, conform Certificatului medical nr. din data de, eliberat de, și a Avizului nr., eliberat de la data de

Prezentul certificat este valabil timp de 6—12 luni de la data eliberării.

Prezentul certificat se eliberează pentru a-i servi la Inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap

Președinte,
dr.

Secretar,
.....

ANEXA Nr. III

COMISIA SUPERIOARĂ DE EXPERTIZĂ
MEDICALĂ A PERSOANELOR CU HANDICAP

Nr. /

DECIZIE

de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială

Comisia de expertiză medicală a persoanelor cu handicap, constituită în baza art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, examinând pe domnul/doamna, fiul/fiica lui și al/a, născut/născută la data de în localitatea, județul, domiciliat/domiciliată în, str. nr., et., ap., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., decide încadrarea/respingerea încadrării în gradul de handicap, cu diagnosticul, conform Certificatului medical nr. din data de, eliberat de, a Avizului nr., eliberat de la data de, și a Certificatului emis de Comisia de expertiză medicală a persoanelor cu handicap a județului/sectorului nr. din data de

Prezenta decizie este valabilă timp de 6—12 luni de la data eliberării.

Prezentul certificat se eliberează pentru a-i servi la Inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap

Președinte,
dr.

Secretar,
.....

ANEXA Nr. IV

PROCES-VERBAL

Comisia de expertiză medicală a persoanelor cu handicap, constituită în baza art. 22 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 la data de, avizează favorabil emiterea certificatelor nr. de la până la

Observații:

.....

Președinte,
.....

Membri,
.....
.....
.....

Atribuțiile membrilor comisiilor de expertiză medicală a persoanelor cu handicap sunt următoarele:

Președintele, medic de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă:

— examinează persoana care solicită eliberarea unui certificat de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap;

— studiază documentația medicală, inclusiv avizul medicului expert;

— încadrează sau, după caz, respinge cererea de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap;

— eliberează certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap;

— veghează la respectarea legalității și a bunului mers al activității comisiei.

Medicul desemnat de Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap:

— participă la examinarea persoanelor cu handicap;

— participă la examinarea documentației medicale;

— examinează anchetele sociale;

— întocmește planul individual de recuperare a persoanei cu handicap;

— semnează procesul-verbal de eliberare a certificatelor.

Medicul de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, desemnat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale:

— asigură consultanță medicală de specialitate, sprijinind la nevoie aplicarea altor măsuri de protecție specială, conform legislației în vigoare.

Reprezentantul organizației neguvernamentale:

— are statut de observator;

— are obligația de a lua în evidență toate cazurile deosebite de persoane cu handicap și de a implica toate organizațiile de la nivel local pentru a contribui la sprijinirea acestora.

Atribuțiile membrilor Comisiei superioare de expertiză medicală a persoanelor cu handicap sunt următoarele:

A. Secțiunea pentru adulți cu handicap:

Președintele, medic de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă:

— studiază documentația medicală;

— încadrează sau, după caz, respinge contestația împotriva certificatului emis de comisia de expertiză a persoanelor cu handicap;

— eliberează decizia de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială;

— veghează la respectarea legalității și a bunului mers al activității comisiei.

Medicul din cadrul Institutului Național de Studii și Strategii privind Problemele Persoanelor cu Handicap:

— participă la examinarea documentației medicale;

— examinează anchetele sociale;

— verifică planul individual de recuperare a persoanei cu handicap;

— semnează procesul-verbal de eliberare a deciziilor.

Membrii cu caracter nepermanent vor fi convocați în funcție de structura cazuistică și vor da avize consultative de specialitate în cazurile deosebite.

B. Secțiunea pentru copii cu handicap:

Președintele și membrii au aceleași atribuții ca și președintele și membrii secțiunii pentru adulți.

ACTE ALE CONSILIULUI DE ASOCIERE DINTRE COMUNITĂȚILE EUROPENE ȘI STATELE MEMBRE ALE ACESTORA, PE DE O PARTE, ȘI ROMÂNIA, PE DE ALTĂ PARTE

ASOCIEREA DINTRE UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI ROMÂNIA
CONSILIUL DE ASOCIERE

UE—RO 1810/98

DECIZIA Nr. 2/1999 din 16 martie 1999

pentru adoptarea reglementărilor necesare în vederea aplicării prevederilor art. 64 paragrafele 1 (i), (ii) și 2 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, precum și a reglementărilor necesare în vederea aplicării prevederilor art. 9 paragrafele 1 (1), (2) și 2 din Protocolul nr. 2 privind produsele C.E.C.O., anexă la acord

Consiliul de Asociere,

având în vedere Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte¹⁾, și, în mod special, art. 64 paragraful 3 din acesta,

având în vedere Protocolul nr. 2 privind produsele C.E.C.O., anexă la acordul european menționat, și, în special, art. 9 paragraful 3 din acesta,

¹⁾ Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, L 357 din 31 decembrie 1994, p. 2.

considerând că art. 64 paragraful 3 din acordul european prevede adoptarea prin decizie a Consiliului de Asociere a reglementărilor necesare în vederea aplicării paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol în decurs de 3 ani de la data intrării în vigoare a acordului,

considerând că art. 9 paragraful 3 din Protocolul nr. 2, anexă la acordul european, prevede adoptarea prin decizie a Consiliului de Asociere a reglementărilor necesare în vederea aplicării paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol în decurs de 3 ani de la data intrării în vigoare a acordului,

d e c i d e :

Reglementările necesare în vederea aplicării dispozițiilor art. 64 paragrafele 1 (i) și (ii) și 2 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, precum și reglementările necesare în vede-

rea aplicării art. 9 paragrafele 1 (1), (2) și 2 din Protocolul nr. 2 privind produsele C.E.C.O., anexă la acordul european menționat, sunt adoptate conform celor indicate în anexa la această decizie.

ANEXĂ

REGULI DE APLICARE

pentru transpunerea în practică a prevederilor în domeniul concurenței, aplicabile agenților economici, cuprinse în art. 64 paragrafele 1 (i), (ii) și 2 din acordul european și în art. 9 paragrafele 1 (1), (2) și 2 din Protocolul nr. 2 privind produsele C.E.C.O., anexă la acord

ARTICOLUL 1

Principii generale

Cazurile privind înțelegerile dintre agenți economici, deciziile asociațiilor de agenți economici și practicile concertate între agenți economici, care au ca obiect sau efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea regulilor concurenței, precum și cele privind exploatarea abuzivă a unei poziții dominante în ansamblul teritoriilor Comunității Europene sau României ori într-o parte substanțială a acestora, susceptibile să afecteze comerțul între C.E. și România, vor fi rezolvate în conformitate cu principiile cuprinse în art. 64 paragrafele 1 și 2 din acordul european.

În acest scop, aceste cazuri vor fi examinate de Comisia Comunităților Europene (DG IV) (*Comisia*) din partea Comunității și de Oficiul Concurenței și Consiliul Concurenței (*OCCC*) din partea României.

Competențele Comisiei C.E. și ale OCCC în tratarea acestor cazuri vor fi cele care decurg din regulile existente în legislațiile respective din C.E. și România, inclusiv în cazurile în care aceste reguli se aplică agenților economici situați în afara teritoriului în cauză.

Ambele autorități vor proceda la rezolvarea cazurilor în conformitate cu propriile lor reguli de bază și având în vedere prevederile de mai jos. Regulile relevante de bază ale autorităților sunt: regulile de concurență din Tratatul de înființare a C.E. și din Tratatul C.E.C.O., inclusiv legislația secundară privitoare la concurență pentru Comisia C.E. și Legea română a concurenței nr. 21 din 10 aprilie 1996 pentru OCCC.

Activitățile economice sub incidența Tratatului C.E.

ARTICOLUL 2

Competența celor două autorități abilitate în domeniul concurenței

Cazurile aflate sub incidența art. 64 din acordul european, care pot afecta atât piața C.E., cât și piața României

și pot cădea în aria de competență a celor două autorități ale concurenței, vor fi tratate de Comisie și de OCCC în conformitate cu regulile stipulate în acest articol.

1. Notificarea

a) Autoritățile competente în materie de concurență își vor notifica reciproc acele cazuri de care se ocupă și care, în conformitate cu principiul general prevăzut la art. 1, apar ca fiind și de competența celeilalte autorități.

b) Această situație poate apărea, în particular, în cazuri care:

— implică activități anticoncurențiale pe teritoriul celeilalte părți;

— sunt relevante pentru activitatea desfășurată de cealaltă autoritate în aplicarea legii concurenței;

— implică remedii care cer sau interzic un anumit comportament pe teritoriul celeilalte autorități.

c) Notificarea prevăzută la acest articol va include suficiente informații pentru a permite o evaluare inițială de către partea primitoare a tuturor efectelor asupra intereselor sale. Copii de pe notificări vor fi prezentate în mod regulat Consiliului de Asociere, conform prevederilor acordului european.

d) Notificarea va fi făcută în avans, cât mai curând posibil și cel mai târziu în timpul investigației, dar cu suficient timp înainte de adoptarea unei soluții sau decizii, astfel încât să dea posibilitatea unor observații și consultări și să permită autorității care desfășoară investigația să ia în considerare părerile celeilalte autorități și să ia măsurile de remediere adecvate, conform prevederilor legii proprii, în vederea soluționării cazului respectiv.

2. Consultări și relații de bună înțelegere

Ori de câte ori Comisia sau OCCC consideră că activitățile anticoncurențiale desfășurate pe teritoriul celeilalte autorități afectează substanțial interese majore ale părții respective, aceasta poate cere consultarea cu cealaltă autoritate sau poate cere ca autoritatea competentă în materie de concurență a celeilalte părți să inițieze procedurile corespunzătoare în vederea luării măsurilor de remediere conform legislației acesteia privind activitățile

anticoncurențiale. Aceasta se va face fără a prejudicia vreoa acțiune întreprinsă în conformitate cu legea concurenței părții solicitante și fără a stânjeni deplină libertate de luare a deciziei finale de către autoritatea celeilalte părți.

3. Realizarea unei înțelegeri

Autoritatea competentă în materie de concurență astfel solicitată va acorda deplină considerație punctelor de vedere și materialelor care vor fi prezentate de autoritatea solicitantă și, în special, naturii comportamentelor anticoncurențiale în discuție, agenților economici implicați și efectelor dăunătoare prezumate asupra intereselor majore ale părții solicitante.

Fără a aduce atingere vreunui drept sau vreunei obligații pe care le au, autoritățile competente în materie de concurență, implicate în consultări în conformitate cu prevederile acestui articol, se vor strădui să găsească o soluție reciproc acceptabilă în lumina intereselor majore în cauză.

ARTICOLUL 3

Competența unei singure autorități în materie de concurență

1. Cazurile care cad sub incidența exclusivă a unei autorități în materie de concurență, în conformitate cu principiul stipulat în art. 1, și care pot afecta interese majore ale celeilalte părți vor fi tratate având în vedere prevederile cuprinse în art. 2 și ținând seama de principiile de mai jos.

2. În mod special, ori de câte ori o autoritate întreprinde o investigație sau acționează într-un anumit caz care se constată că afectează interese majore ale celeilalte părți, această autoritate va notifica cazul celeilalte autorități, fără o cerere oficială din partea celei din urmă.

ARTICOLUL 4

Cererea de informații

Ori de câte ori autoritatea în materie de concurență a unei părți ia cunoștință de faptul că un caz care cade și în competența sau numai în competența celeilalte autorități afectează interese majore ale primei părți, aceasta poate cere informații privind acest caz de la autoritatea care desfășoară procedura de soluționare a cazului.

Autoritatea care desfășoară procedura de soluționare a cazului va furniza suficiente informații, în măsura posibilităților și într-un stadiu al desfășurării procedurii suficient de îndepărtat de adoptarea unei decizii sau soluții finale, pentru a face posibil să se ia în considerare punctul de vedere al părții solicitante.

ARTICOLUL 5

Secretul și confidențialitatea informațiilor

1. Având în vedere prevederile art. 64 paragraful 7 din acordul european, nici unei autorități în materie de concurență nu i se poate cere să furnizeze informații celeilalte autorități, dacă dezvăluirea informațiilor către autoritatea solicitantă este interzisă prin legea autorității care deține informațiile sau dacă ar fi incompatibilă cu interese majore ale acestei părți.

2. Fiecare autoritate este de acord să mențină, în măsură maximă posibilă, confidențialitatea oricărei informații furnizate confidențial de către cealaltă autoritate.

ARTICOLUL 6

Excepțiile în bloc (pe categorii de înțelegeri)

În aplicarea art. 64 din acordul european, așa cum este prevăzut la art. 2 și 3 din prezentele reguli de aplicare, autoritățile competente în materie de concurență vor asigura ca principiile cuprinse în reglementările privind excepțiile în bloc, în vigoare în Comunitate, să fie aplicate integral. Oficiul Concurenței și Consiliul Concurenței vor fi informate despre orice procedură care se referă la adoptarea, abrogarea sau modificarea excepțiilor în bloc de către Comunitate.

În cazurile în care partea română are obiecții serioase față de reglementările privind excepțiile în bloc și având în vedere armonizarea legislației, așa cum se prevede în acordul european, se vor iniția consultări în cadrul Consiliului de Asociere, în conformitate cu prevederile art. 9.

Aceleași principii se vor aplica și în cazul altor modificări semnificative intervenite în politicile pe probleme de concurență din Comunitate sau din România.

ARTICOLUL 7

Controlul concentrărilor economice

În legătură cu concentrările economice care cad sub incidența Reglementării Consiliului (C.E.E.) nr. 4064/89 din 21 decembrie 1989 privind controlul concentrărilor agenților economici¹⁾ și care au un impact semnificativ asupra economiei României, Consiliul Concurenței și Oficiul Concurenței vor fi abilitate să își exprime punctul de vedere în cursul procedurii, luând în considerare termenele limită prevăzute în reglementarea mai sus menționată. Comisia Europeană va acorda toată considerația acestui punct de vedere, fără a aduce vreun prejudiciu acțiunilor întreprinse conform legislației părților în materie de concurență.

ARTICOLUL 8

Activități de importanță minoră

1. Activitățile anticoncurențiale ale căror efecte asupra comerțului între părți sau asupra concurenței sunt negliabile nu cad sub incidența art. 64 paragraful 1 din acordul european și prin urmare nu vor fi tratate conform art. 2—6 din prezentele reguli de aplicare.

2. Efecte negliabile în sensul art. 8 paragraful 1 sunt în general presupuse ca existând atunci când:

— cifra de afaceri anuală cumulată a agenților economici participanți la înțelegere nu depășește 200 milioane ECU; și

— bunurile sau serviciile care fac obiectul înțelegerii împreună cu alte bunuri sau servicii ale agenților economici participanți, care sunt considerate de utilizatori ca fiind echivalente din punct de vedere al caracteristicilor, prețului și utilității, nu reprezintă mai mult de 5% din totalul desfacerilor acestui gen de bunuri sau servicii pe piața comunitară și pe piața din România vizate de acord.

ARTICOLUL 9

Consiliul de Asociere

1. Ori de câte ori procedurile prevăzute la art. 2 și 3 nu conduc la o soluție reciproc acceptabilă, precum și în alte cazuri explicit menționate în prezentele reguli de aplicare,

¹⁾ Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, L 395 din 30 decembrie 1989. Reglementare modificată prin Reglementarea (C.E.) nr. 1310/97 (Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, L 180 din 9 iulie 1997, p.1).

în cadrul Consiliului de Asociere va fi organizat un schimb de păreri, la cererea uneia dintre părți, în termen de 3 luni de la formularea cererii.

2. În urma acestui schimb de păreri sau după expirarea perioadei menționate în paragraful 1 Consiliul de Asociere poate face recomandări corespunzătoare pentru rezolvarea acestor cazuri, fără a aduce atingere art. 64 paragraful 6 din acordul european. La formularea acestor recomandări Consiliul de Asociere poate lua în considerare eventuala netransmitere de către autoritatea solicitată a punctului său de vedere către partea solicitantă, în termenul prevăzut la paragraful 1.

3. Aceste proceduri din cadrul Consiliului de Asociere nu vor prejudicia nici o acțiune întreprinsă în virtutea legislației concurenței în vigoare în teritoriul părților.

ARTICOLUL 10

Conflict negativ de competență

Atunci când Comisia și OCCC consideră că nici una dintre ele nu este competentă să soluționeze cazul pe baza legislațiilor lor, se va iniția, la cerere, un schimb de păreri în cadrul Consiliului de Asociere. Comunitatea și România se vor strădui să găsească o soluție reciproc acceptabilă, ținând seama de interesele majore implicate în cazul în speță, cu sprijinul Consiliului de Asociere, care

poate face recomandări corespunzătoare, fără a aduce atingere prevederilor art. 64 paragraful 6 din acordul european și drepturilor individuale ale statelor membre ale Comunităților Europene, bazate pe propriile reguli în domeniul concurenței.

Activități economice sub incidența Tratatului de înființare a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (C.E.C.O.)

ARTICOLUL 11

Tratatul C.E.C.O.

Prevederile art. 1—6 și 8—10 de mai sus se aplică și în sectorul cărbunelui și oțelului, conform prevederilor Protocolului nr. 2, anexă la acordul european.

Asistența administrativă

ARTICOLUL 12

Limbile de lucru

Comisia și OCCC vor asigura aranjamentele practice pentru asistență reciprocă sau orice alte soluții adecvate privind, în special, probleme de traducere.

Întocmită la Bruxelles la 16 martie 1999.

CONSILIUL DE ASOCIERE

Președinte,

Joscha Fischer

Secretari,

Gaetano Testa

Radu Șerban

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Trezoreria sectorului 5.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro